

[Alfred Hansen]

vande støder sammen, med hensyn til forurening af havet er langt større end konsekvenserne af de skader, der måske kan opstå som følge af de ting, vi her forsøger at rette op på.

Det, at man har skrevet under på en international konvention af så gammel dato, føler jeg ikke bør foranledige, at regeringen sidder med hænderne i skødet og siger: ja det er bare ærgerligt, vi ville ellers gerne have ændret det, men det lader sig ikke gøre. Jeg mener, at man fra regeringens side må tage initiativ til en ændring af de eksisterende forhold. Det er også et ansvar, som man har påtaget sig ved at skrive under på en sådan konvention.

Jeg skal derfor spørge, om ministeren ville have været positivt stemt over for en obligatorisk lodsordning, hvis ikke denne konvention havde eksisteret, og i forlængelse heraf, om ministeren vil tage initiativ til at søge denne konvention ændret, så Danmark suverænt kan afgøre, om de skibe, der passerer og sejler i danske farvande, skal have lods om bord.

Vi er også i retsforbundet af den opfattelse, at det er skadevolderen, der til enhver tid skal betale den fulde erstatning for den forurening og den ødelæggelse, som vedkommande forårsager.

Jeg skal blot lige til sidst nævne § 20, hvori der står, at syn af skibe er gratis. Jeg ved ikke, om begrundelsen er, at det er lovbealet, at man har dette syn, ellers vil jeg gerne spørge ministeren, hvad begrundelsen er for, at det skal være gratis, for der er jo ikke megen overensstemmelse mellem dette forhold og så det forhold, at udgifterne til syn af biler betales af bilejeren. Det er ligesom lidt svært at se logikken i disse to modstridende ordninger.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for en meget velvillig behandling af dette ganske omfattende og jo ikke helt traditionelt opbyggede lovforslag. Jeg skal vel især takke hovedparten af ordførerne for deres meget positive modtagelse af, at vi har skønnet det nødvendigt at opbygge denne lov som en rammelov. Det er efter min bedste opfattelse nødvendigt, fordi de tekniske forhold ændrer sig så overordentlig hurtigt, at vi alt for ofte ville komme bagud,

at vi ville have alt for vanskeligt ved at indrette os under skiftende vilkår, også alt for vanskeligt ved at leve op til andre landes accept af ændringer i udviklingen, hvis ikke vi fik loven gennemført som en rammelov.

Jeg skal til hr. Jens Peter Jensen sige, at det ikke er min hensigt at gå ind for, at synet i udlandet bliver gratis. Jeg skal blot erindre om, at det, vi taler om, er, at man betaler rejseudgifterne. Det tror jeg fortsat er nødvendigt. Jeg tror, hr. Jens Peter Jensen i øvrigt har accepteret, at der er tale om – både af rationaliseringsgrunde og af andre grunde – nogle begrænsede lettelser af økonomisk art i øvrigt for skibsfartserhvervet, som jeg tror hr. Jens Peter Jensen deler interessen for.

Det er nok først og fremmest formuleringsændringer, der får hr. Jens Peter Jensen til at spørge om situationen for skibe under 20 BRT. I praksis vil der næppe blive nævneværdig forandring på disses situation.

Endelig skal jeg bekræfte, at der fortsat vil være mulighed for at give den nødvendige dispensation til skibe af særlig konstruktion.

Hr. Arentoft havde en række betragtninger, som jeg forstod at hr. Arentoft var indstillet på at vi skulle diskutere i udvalget, og det er jeg helt indforstået med. Jeg tror, at vi bl. a. allerede ved eksisterende praksis vil kunne afklare en række af de spørgsmål, som hr. Arentoft har stillet.

Når hr. Arentoft ønsker et andet ord i stedet for »krigsskibe«, skal jeg for en sikkerheds skyld sige, at det ikke er min interesse for krigstilstande eller krigssituationer, der har fået ministeriet til at bruge udtrykket. Jeg overvejer gerne sammen med andre sagkyndige, om vi kan finde et mere afdæmpet udtryk, hvis det skulle være muligt.

Jeg vil godt have lov til at sige, at når hr. Arentoft i næsten samme sætning vil ophæve statens skibstilsyn, men ikke under nogen omstændigheder vil acceptere noget, der går ud over sikkerheden til søs, så tror jeg, at jeg kan dokumentere for hr. Arentoft under udvalgsarbejdet, at det ville være en selvmodsigelse. Jeg kan allerede nu sige, at jeg anser det for meget væsentligt, at skibstilsynet bibeholdes og får de opgaver, der er beskrevet her.

Hr. Arentoft spørger, hvorfor vi ikke allerede nu sætter lovgivningen i kraft for Grønland. Det fremgår af de sidste bemærkninger